

hovedet mente, at Kommissariatet burde blive hos Justitsministeriet, fordi dette repræsenterede den højeste administrative, juridiske Indsigt i disse Spørgsmaal, og fordi Kommissariatets Stilling i det væsentlige betragtedes som juridisk fra det ærede Medlems Synspunkt, gjorde jeg — og det var for øvrigt en ren Indskudsbemærkning — opmærksom paa, at Finansministeren ogsaa kunde blive en efter Omstændighederne fuldstændig naturlig Kommissær paa Grund af den Stilling blandt Ministrene, han indtager til Statens Budget. Men ud fra det Synspunkt, jeg nu i dette Øjeblik fremhævede med Hensyn til Bankledelsens Evne til at vurdere Bankens Værdier som Seddel-funderingssikkerhed, skal jeg fuldt ud erkende, at dette saavel som Kommissærens Billigelse af de Banktilgodehavender, som maa henregnes til Metalfonden, kan pege paa, at ogsaa Handelsministeren naturligt kunde blive Bankkommissær; der er gode Argumenter for enhver af disse Ressorteringer, og der er ikke noget Argument, jeg kan se vil tale imod nogen af disse Ressorteringer. Hvilket der bliver det endelige, forekommer mig at maatte bero paa Udvejen til Enighed i saa Henseende, og at den højttærede Justitsministers Betragtninger i Dag vil komme til at have megen Vægt i mine Overvejelser desangaaende og i den Forhandling, som jeg mener vil blive optaget i Udvalget i saa Henseende — Spørgsmaalet er jo først blevet fremdraget af det ærede Medlem fra Æbeltoft —, det kan den højttærede Justitsminister paa Forhaand være sikker paa.

Inden jeg slutter, vil jeg — det bliver det sidste Spørgsmaal, jeg tager fat paa — tale om Seddelmængdens Forhold til Markedets Behov, saaledes udtrykte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) det. Senere, da han gjorde opmærksom paa den Formuleringsændring, der er sket fra den nugældende Oktroj til Forslaget til Oktroj, vekslede han Udtryk og talte om Forholdet mellem Seddelmængden og Omsætningens Behov; jeg skylder dog Sandheden at tilføje, at det Citat, det ærede Medlem fremdrog af Professor Axel Nielsen, talte ogsaa om Omsætningens Behov. I saa Henseende vil jeg sige, at det offentlige Behov forekommer mig ikke at kunne undrages fra at regnes med til „Omsætningens Behov“. I hvilken Grad man vil tage Hensyn til det med Hensyn til Seddelmængden, er et helt andet Spørgsmaal, og i saa Henseende har jo Forslaget til Oktroj sat meget snævre Grænser, nemlig at det ikke maa blive mere end $\frac{1}{11}$ af den

hele Seddelomsætning. Men at det offentlige Behov maa regnes med, ganske særlig naar man taler om Markedets Behov, men ogsaa naar man taler om Omsætningens Behov, forekommer mig ganske indlysende. Thi beror ikke Omfanget af Omsætningens Behov i høj Grad paa det, som det offentlige er den eneste, der kan sætte i Gang under disse ekstraordinære Tider, og dette muligvis paa Grund af Seddelmangel udebliver? Omsætningens Behov er ganske afgjort afhængigt ogsaa af det offentlige Behov. Seddelmængden skal staa i nøje Forhold til og bør bestemmes efter Markedets Behov; — jeg finder, det er et bedre Udtryk end Omsætningens Behov; den skal bestemmes efter Markedets Behov. — Men jeg synes ikke, der i denne Forhandling af nogen eneste, der har deltaget i Forhandlingen, er blevet sagt et Ord, der tydede paa, at Nationalbanken indtil dette Øjeblik har udstedt flere Sedler end nøje hvad Markedets Behov medførte, saa lidt som den har udvidet sin Kreditgivning derudover. Tværtimod er det erkendt af alle Talere, at indtil dette Øjeblik kan der ikke være Tvivl desangaaende, og jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i, at de Fremtidsperspektiver, som er blevet oprullet, for øvrigt baade af ham og af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og den højttærede Handelsminister, er dette Lovforslags Behandling ikke Øjeblikket til at komme ind paa.

Jeg vil slutte med at sige, at intet af, hvad der er sket, siden jeg havde Ordet i Gaar, har forringet mit Haab om, at vi skal kunne komme til Enighed gennem Forhandling til alle Sider, men at adskilligt af, hvad der er kommet frem, har forøget disse mine Forhaabninger.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg skal fatte mig i stor Korthed. Jeg vil bede det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), naar han eftergaar mine Udregninger, da at bemærke, at der ikke deri er taget Hensyn til de Sedler, som kan udstedes paa Grundlag af Statsobligationer. (N. Neergaard: Ja, der har vi det!). Nej, der har vi ikke noget, thi det giver ganske det samme til hver Side; disse Beløb er ganske uafhængige af Bankforhold. I øvrigt er der ikke taget Hensyn til de Forskydninger, der kan opstaa i Nationalbankens Balance paa Grund af Kontokurant, Indlaan o. s. v.; det har ingen Interesse i denne Forbindelse.

Med Hensyn til Forskellen mellem de